

CBE Z23006955 Fraude**UITSpraak**

in het geding tussen A., hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 23 november 2023

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 23 november 2023 waarbij aan appellante vanwege fraude tijdens het tentamen van het vak Law and Legal Skills, de volgende sancties zijn opgelegd:

> het tentamen wordt ongeldig verklaard

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 22 februari 2024 waar appellante met haar raadvrouw is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van T. en D., respectievelijk lid en ambtelijk secretaris van de examencommissie. Daarnaast was namens verweerder aanwezig M., vervangend vakcoördinator.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 30 oktober 2023 heeft appellante deelgenomen aan het tentamen van het vak Law and Legal Skills. Op 23 november 2023 heeft verweerder appellante gehoord in verband met het constateerde vermoeden van fraude tijdens het tentamen Law and Legal Skills.

Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 23 november 2023 appellante meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd tijdens voornoemd tentamen en het tentamen ongeldig verklaard.

Appellante kon wel deelnemen aan het hertentamen waarvoor zij inmiddels is geslaagd.

Appellante dient op 4 december 2023 per email beroep tegen dit besluit van verweerder. Op 19 december vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand.

Vervolgens dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep op de hoorzitting van 22 februari 2023 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Tijdens het tentamen van het vak Law and Legal Skills is de reader van appellante ingenomen omdat de door haar aangebrachte tabbladen waren beschreven. Later heeft verweerder dit ten onrechte als fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement bestempeld. Appellant is het hiermee niet eens en voert het navolgende aan. Het was appellante op voorhand niet kenbaar dat haar gedraging als fraude zou worden bestempeld nu de gedraging niet onder de fraudedefinitie valt en de gedraging ook niet wordt opgesomd als fraude in het Examenreglement. Het bestreden besluit is onvoldoende gemotiveerd nu in het bestreden besluit niet wordt aangegeven welk lid van het Examenreglement appellante heeft overtreden.

Niet in het geschil is dat appellante de regel dat er niet op tabbladen mocht worden geschreven heeft overtreden. Wel in geschil is de kwalificatie fraude die verweerder hieraan heeft verbonden.

Voorts voert appellante aan dat de door haar op de tabbladen aangebrachte termen en artikelen terug te vinden waren in de reader. Zij heeft ze gebruikt zodat zij sneller door de reader kon navigeren. Zij beschikte aldus niet over informatie van buiten de tentamenhal die haar voordeel

hadden kunnen verschaffen. Zij verkeerde in de vooronderstelling dat dit was toegestaan zoals dit ook was toegestaan bij haar eerste tentamen (Law of the European Union) van haar opleiding. Appellante voert voorts aan dat zij op het moment van inname van de reader deze nog niet had gebruikt. Zij had er dus geen voordeel van gehad. Verweerder had beter feitenonderzoek moeten doen. Bij het eerste deel van het tentamen lag het voor de hand om de reader te gebruiken. Bij het tweede gedeelte niet. Appellante was op het moment van inname bezig met het tweede gedeelte en zij had de reader nog niet gebruikt. Voorts had het op de weg van verweerder gelegen om, zoals gebruikelijk is binnen de faculteit, op het voorblad van het tentamen kenbaar te maken dat bijschrijvingen op tabbladen niet zijn toegestaan. Daarnaast voert appellante aan dat het feit dat zij geen opzet had om fraude te plegen dient te worden meegenomen bij het bepalen van de sanctie. Er had kunnen worden volstaan met een waarschuwing nu appellante geen voordeel van de beschreven tabbladen had gehad en het haar niet ondubbelzinnig duidelijk was dat de bijschrijvingen niet waren toegestaan. Nu dit niet is gebeurd is de opgelegde sanctie onevenredig. Tot slot verzoekt appellante om gegrondverklaring van haar beroep en om toekenning van de proceskosten.

Verweerder heeft zich ter zitting en blijkens de stukken, als volgt verweerd.

De surveillant heeft tijdens het op 30 oktober 2023 afgelegde tentamen geconstateerd dat twee readers met wetteksten van appellante met de hand beschreven tabbladen bevatten. Verweerder heeft dit vermoeden van fraude ontvangen van de examiner. De handelswijze van appellante wordt op grond van artikel 15 van het Examenreglement aangemerkt als fraude. Het gaat immers om ongeoorloofde annotaties op de tabbladen van de readers met wetteksten en verdragen van appellante. Ook op de Online Kennisbank staat dat dergelijke annotaties niet zijn toegestaan. Als herstelsanctie is het tentamen ongeldig verklaard. Verder zijn er geen sancties opgelegd. Appellante kon dus deelnemen aan het hertentamen. Er is dus enkel een milde sanctie opgelegd gericht om de gevolgen van de fraude weg te nemen. De herstelsanctie is evenredig en proportioneel.

Ingevolge artikel 15 lid 1 Examenreglement wordt onder fraude verstaan het handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden of die van een ander geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken.

In artikel 15 lid 1a sub b Examenreglement staat dat “het tijdens een tentamen voorhanden hebben van bijschrijvingen in wetboeken, daaronder begrepen door onderstrepingen of markeringen aangebrachte codes” een vorm van fraude is. Voorts zijn op de Online Kennisbank de Regels tijdens tentamens te vinden waar duidelijk staat dat enkel onbeschreven tabbladen zijn toegestaan. Appellante had aldus op de hoogte kunnen zijn van het feit dat bijschrijvingen op tabbladen niet zijn toegestaan. Verder zijn studenten tijdens het onderwijs ook op deze regels gewezen en staat deze informatie ook op Brightspace. Appellant verwijst naar de uitspraak CBE 5 december 2022, Z22003459. In deze uitspraak oordeelt het College dat verweerder onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het bijschrijven op tabbladen niet was toegestaan. In onderhavig geval is de informatievoorziening op vier manieren verzorgd, waardoor appellante had kunnen en moeten weten dat het bijschrijven op tabbladen niet was toegestaan. Hier komt nog bij dat appellante ook de docent had kunnen vragen of bijschrijvingen waren toegestaan. Verweerder voert voorts aan dat als bij individuele vakken wordt afgeweken van de hoofdregel dat bijschrijvingen niet zijn toegestaan dit duidelijk wordt aangegeven zoals dat bijvoorbeeld is gebeurd bij het vak Law of the European Union. Overigens zouden de bijschrijvingen die appellante in onderhavig geval heeft gemaakt ook bij het vak Law of the European Union niet zijn toegestaan.

Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat het bestreden besluit voldoende is gemotiveerd. De gedraging valt onder de definitie van fraude in artikel 15 van het Examenreglement en de opsomming in lid 1a sub b is niet limitatief. Appellante had wel voordeel kunnen hebben van de bijschrijvingen op de tabs. Zij kon immers sneller door de readers navigeren dan haar medestudenten. Hierbij is het niet relevant of appellante al dan niet de readers heeft gebruikt. Voor verweerder is het evenmin relevant of er al dan niet opzet van

appellante in het spel was. De gedraging is als zodanig te kwalificeren als fraude en er is enkel een herstelsanctie opgelegd.

Deze overwegingen hebben geleid tot het bestreden besluit dat op de juiste gronden is genomen. Tot slot verzoekt verweerder het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of er naar het oordeel van het College sprake is van fraude. Ingevolge artikel 15 lid 1 Examenreglement wordt onder fraude verstaan het handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden of die van een ander geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken. Verderop in dit artikel wordt vermeld dat “het tijdens een tentamen voorhanden hebben van bijschrijvingen in wetboeken, daaronder begrepen door onderstrepingen of markeringen aangebrachte codes” een vorm van fraude is. Naast dit reglement zijn studenten er via de Online Kennisbank, tijdens het onderwijs en ook op Brightspace op gewezen dat bijschrijvingen op tabbladen niet zijn toegestaan.

Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder geoordeeld dat appellante fraude heeft gepleegd tijdens het tentamen Law and Legal Skills. Appellante heeft namelijk op de door haar aangebrachte tabbladen in de readers met wetteksten en verdragen aantekeningen geschreven. Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appellante fraude heeft gepleegd. Het College oordeelt dat verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de gedraging van appellante, te weten de door appellante aangebrachte aantekeningen op de door haar aangebrachte tabbladen in haar readers, niet zijn toegestaan, waarbij in onderhavig geval de readers met wetteksten en verdragen zijn aan te merken als wetboeken.

Niet ter discussie tussen partijen staat dat het gebruik van readers tijdens het tentamen Law and Legal Skills was toegestaan. Eveneens staat tussen partijen niet ter discussie dat appellante zelfgekozen tabbladen heeft aangebracht in haar readers en dat hierop woorden en artikelnummers zijn geschreven door appellante.

Verweerder stelt dat het voor appellante kenbaar was dat het gebruik van beschreven tabbladen die in de readers waren aangebracht niet was toegestaan tijdens het tentamen van het vak Law and Legal Skills. Het College volgt verweerder in deze stelling. Verweerder heeft overtuigend inzichtelijk gemaakt dat op vier verschillende manieren informatie is vertrekt over het feit dat bijschrijvingen op tabbladen niet zijn toegestaan. Voorts is het College van oordeel dat de gedraging van appellante onder de in artikel 15 van het Examenreglement vermelde definitie van fraude valt. De motivering in het bestreden besluit kan het besluit naar het oordeel van het College dragen.

Voorts constateert dat verweerder enkel een herstelsanctie heeft opgelegd. Deze sanctie is gericht op het wegnemen van de fraude en wordt in gelijke gevallen altijd opgelegd. Hiermee heeft verweerder niet onrechtmatig gehandeld. Evenmin is deze sanctie disproportioneel te noemen.

Aldus is verweerder op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek om vergoeding van de (proces)kosten af.

Aldus vastgesteld op 12 maart 2024 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. Y.P.T. Kamsma en L. Groenwold, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.